

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 17) findes i tidenden sp. 549, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 721).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 18) findes i tidenden sp. 550, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 721).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 66) findes i tidenden sp. 2326, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 721).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ove Hansen: Der ligger et omfattende udvalgsarbejde bag de lovforslag, som nu er genstand for behandling. Det er lovforslag, der i høj grad har relation til den akutte boligsituation.

Rentens størrelse har været og vil fremdeles være en vigtig bestanddel i byggeriet; det gælder såvel det almennyttige byggeri som det private byggeri. Da folketinget i sin tid vedtog at sikre renten i det sociale byggeri på 6½ pct., havde vi grund til at forvente, at denne sikring af renten ville gøre det muligt at tilvejebringe boliger med en passende huslejestørrelse; en husleje, som mennesker med almindelige indtægter ville være i stand til at betale.

Desværre har virkeligheden vist os noget andet. Priser og omkostninger er siden steget i betydeligt omfang; det samme gælder prisen på penge. Jeg kan nævne et eksempel, som vi har mødt i folketingsudvalget; det drejer sig om et byggeri på godt 700 lejligheder i en forstadskommune. Den samlede anskaffelsespris ekskl. kurstab andrager 146 mill. kr. For at finansiere byggeriet må der optages lån med en hovedstol på 284 mill. kr., men nettoprovenuet bliver på kun 146 mill. kr.; der er altså på dette byggeri et kurstab på i alt 138 mill. kr. Det forklarer foruden de almindelige prisstigninger årsagen til den høje husleje i det nye byggeri.

Der har også været drøftelser om, hvorvidt det private byggeri kunne bygge billigere end det almennyttige, det vil sige det kontrollerede byggeri. Drøftelserne skal ses på baggrund af den hetz, der fra nogle dagblade blev ført mod det sociale byggeri. Efter min mening lyder det utroligt, at det private byggeri, hvor enhver form for kontrol er udelukket, skulle kunne bygge billigere end et byggeri, hvor der udøves kontrol, så meget mere som det vel ofte er de samme håndværksmestre, der bygger husene i det private byggeri og det sociale byggeri.

En forudsætning for at kunne sammenligne priserne må være, at byggeriet er af nøjagtig samme kvalitet, at det er de endelige priser, der opgives for udlejningen. Den private bygherre har nemlig mulighed for at flytte rundt på udgifterne; det kan f. eks. ske mellem forskellige byggerier, og det kan ske ved at udskyde en del af udgifterne til bedre tider. Sådanne manipulationer, der naturligvis er lovlige, kan anvendes under mange former, der totalt ændrer billedet. Man kan også udskyde afdrag på lån, flytte fortjenester ved salg af et byggeri til nedsettelse af lejen i et andet byggeri. En så-